

Det viser sig nemlig der, at Lyngby Seminarium i forrige Aar har havt 39 Dimittender, hvorimod Ranum kun har havt 28, og af Lyngby Seminariums Dimittender have de 19 havt „meget duelig“, derimod har ikke mere end Halvdelen nemlig 9 af Dimittenderne ved Ranum Seminarium naaet denne Charakter. Jeg kunde saaledes ikke have givet min Stemme til, at et saa godt Seminarium som Lyngby, der indtager en saa hæderlig Plads blandt Statsseminarierne, blev nedlagt, naar der kun skulde nedlægges eet Seminarium, og dette var bestemt at skulle være Lyngby uden andet Valg.

J. J. Christensen: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) meente, at Dommen om, at de private Seminarier ikke kunde maale sig med Statsseminarierne, var forhastet, og det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) udtalte, at tidligere havde Statsseminarierne vel gjort deres Nytte, men meente, at det nu ikke længere videre var Tilfældet. Jeg kan nu aldeles ikke forstaae de ærede Herrers Opfattelse, efter som det forekommer mig, at den høitærede Cultusminister har fuldkommen Ret i, at det Resultat, der foreligger af Examen ved Statsseminarierne og de private Seminarier, taler saa tydeligt som vel muligt til Fordeel for de første. Jeg troer ikke, at vi have andre Kjendsgjerninger eller noget andet Beviis til Bedømmelsen af denne Sag, end netop hvad der foreligger fra Examinerne; thi det er jo en fuldkommen Skjønssag, hvad Eleverne fra de forffjellige Anstalter maatte have præsteret senere ude i Livet. Jeg skulde overhovedet ikke have taget Ordet, naar den høitagtede Minister ikke havde udtalt, hvis jeg ikke misforstod ham, at der i Forslaget under Nr. 18 ligger den morderiske Tanke med Tiden at komme alle Statsseminarierne tillivs. Jeg er nu betænkt paa at stemme for Forslaget under Nr. 18, men vil paa ingen mulig Maade deri have lagt, at min Hensigt dermed er, at faae alle Statsseminarierne ødelagte. Da jeg imidlertid har den Betragtning, at vi maafee uden Skade kunne undvære eet af Statsseminarierne, og da det har viist sig, at Til-

gangen i den senere Tid ikke har været saa tilstrækkelig som i tidligere Tider, saa troer jeg, at man gjerne kan gaae til at nedlægge eet Statsseminarium, fordi man iøvrigt holder meget stærkt paa Statsseminarierne og erkjender deres Fortrin. Det forekommer mig overhovedet, at man ikke fra alle Sider tilfulde paaffjønner den overordentlig stor Nytte og den Gavn, som Statsseminarierne have udrettet med Hensyn til Folkeoplysningen. Jeg troer, at der foreligger saa gode Frugter og saa store Kjendsgjerninger i saa Henseende, at det ligefrem er uretfærdigt ikke at ville statte og paaffjønne, hvad der i saa Henseende er frembragt. Jeg kan heller ikke rigtig forstaae, at der egentlig kan ligge nogen pecuniær Betragtning til Grund for dette Spørgsmaal, da Folkethinget jo netop i allerhøieste Grad maa interessere sig for Spørgsmaalet om Almueoplysningens Fremme i Almindelighed, og da det i saa Henseende med en vistnok ubestridelig Ret er fremhævet af den høitagtede Cultusminister, at hvad der fordres overfor denne vigtige Opgave, ikke er store Summer i Sammenligning med Opgavens store Betydning. Jeg skal slutte med at gjentage, at jeg stemmer for Forslaget under Nr. 18, men paa ingen mulig Maade derved vil have forstaaet, at jeg derved skulde gaae med til at gjøre Strid til Statsseminariernes Nedlæggelse i det Hele.

Alberti: Til en Afserling vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger om Soro Academi. Jeg er fuldkommen enig med Udvalget, forsaavidt det har foreslaaet at udsætte Bestemmelsen om Gageringen for Lærpersonalet ved Soro Academi indtil videre, men derimod maa jeg bestemt modsætte mig det Vædringsforslag, der af et Mindretal er stillet under Nr. 15, og som gaaer ud paa, at §§ 20—22 ogsaa skulle udskydes ved denne Behandling af Løren. Disse Paragrapher have efter min Mening en meget rigtig Overskrift i Lovforslaget, idet der nemlig bestemmt fremhæves, at de angaae Bestillingsmænd udenfor Lærpersonalet. Disse Bestillingsmænd, som have med Gode og Forsvæsenet under Soro Academi at gjøre,